

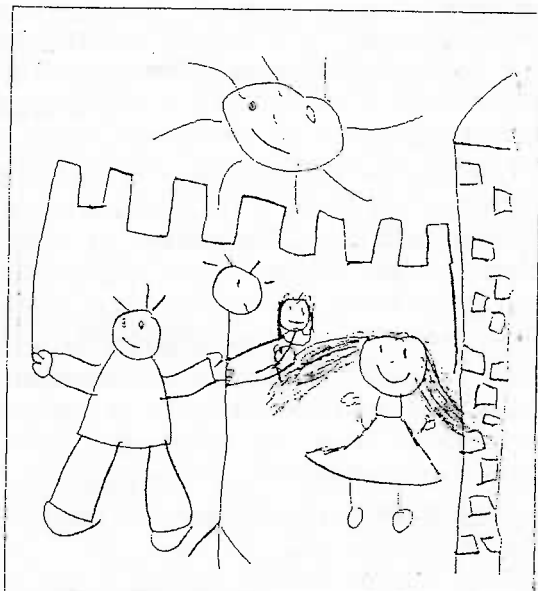
ZPRAVODAJ / 9

MMI

FARNÍHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Tu mu přinášeli děti, aby se jich dotkl, ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš uviděl, rozhněval se a řekl: "Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde." Objímal je, vzkládal na ně ruce a žehnal jim.

Mark 10,13

nakresila Janinka Mázurová

Dva měsíce prázdnin uplynuly. V našem sboru úspěšně proběhla konference partnerských sborů, ke které směřovalo dlouhodobé úsilí mnohých členů sboru. Uskutečnily se akce dětí a mládeže. Ale snad každý z nás prožil v tomto období něco nového, zvláštního, obohacujícího. S porozuměním však sdílíme smutek s těmi, kteří byli bolestně zasaženi.

Začíná nová etapa sborového života. S novými úkoly, doufejme, že také s novými nápady, novým elánem a nadšením.

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

Podobenství o obrazu

Toto podobenství bychom v evangeliích marně hledali. Ježíš Kristus je nikdy nepronasl, evangelisté je nikdy nezaznamenali. Ale přesto mám za to, že je to podobenství nám všem, každému z nás, mně i tobě důvěrně známé. Aby ne - vždyť patříme k sobě. My všichni, ty i já, žijeme dnes a tady. Žijeme mezi sebou. Žijeme spolu. Jsme součástí jedné kultury, jedné epochy, jednoho lidu. Lidu ráků.

Navštěvujeme galerie. Obdivujeme umělecké díla. Plátna pokrytá tu vlídností, tu tichou vzpomínkou, tu provokací a ještě bychom vyzozorovali spoustu dalších a dalších vyjádření. Rádi se díváme na obrazy. Mají ducha, často promlouvají k našemu srdci. S potěšením hledíme na krásné obrazy, a odvracíme se, či jen lhostejně přecházíme kolem těch méně zdařilých. Obrazy nás zajímají - ty na plátně, ty tiše šustící na pásce videokazety, ty linoucí se z reproduktorů v našich sluchátkách, i ty vonící tiskařskou černí.

Žijeme svůj život obklopeni obrazy, aniž bychom překročili práh obrazárny, práh galerie. Ty nejúžasnější obrazy, živé, naprosto autentické obrazy, ty vystupují z pláten životů bližních kolem nás. Procházíme neustále okolo těchto skutečně životních děl - a adjektivum životní má zde až mrazivou příchuť. My, lid ráků, procházíme kolem obrazů, které svým životem kreslí na neviditelné plátno každý z nás. Procházíme, pozorujeme a hodnotíme. Rámy. Máme nepochopitelnou (či spíše pochopitelnou, ale nepřijatelnou) tendenci upřednostňovat rám pře obrazem. (Ty ji možná nemáš. Já ji však každý den znovu v sobě objevuji.)

Rám obrazů našich životů je nepřeberně pestrý a rozmanitý. Je tvořen našim pohlavím, vzděláním, finanční situací, postavením, zaměstnáním, zdravím, schopnostmi, věkem... a mohli bychom nalézat další a další součásti mozaiky, která tvoří rám obrazu našeho života. Rám nás do značné míry určuje - ovlivňuje naše postoje, vztahy, hodnoty. Rám však není obraz - pouze jej ohraničuje, dotahuje, dává mu tvar. To, co je na obrazu prvořadé, není rám, ba ani plátno, či kvalita barev. Na obraze i životě je nejcennější myšlenka Tvůrce, vtavená do obrazu takovým způsobem, že osloví, potěší, pohladí, popíchne, povzbudí, zastaví, nebo naopak uvede do pohybu toho, kdo se na něj zahledí.

Hodnotu našemu životu nedává rám. Hodnotu našemu životu nedává vzdělání, sociální postavení, zdraví, věk, schopnosti, ani výkonnost. Hodnotu našemu životu dávají vztahy, které prožíváme, postoje, které zaujímáme a hodnoty, které vyznáváme - to je obraz na plátně našeho života. Rám - to jsou

vnější faktory, některé z nich jsme schopni změnit - vzdělání, zaměstnání. Některé nikoliv - zdraví, věk, nebo pohlaví. Obraz, to je něco naprosto jiného. Obraz maluji do mně určeného rámu sám. V tom se realizuji. Tady mohu oslavit, nebo zapřít svého Tvůrce. Tady mohu být svým bližním a především blízkým mezi bližními pomocí, oporou, ukazatelem směru, majákem, světlem, solí... - nebo také černou tmou, zavřenými dveřmi, výčitkou, či nedefinovatelnou bezbarvou rozbředlostí.

A tak mohu pro rámy jiných nevěnovat pozornost obrazům ukrytých v jejich hranicích, mohu vyhledávat pohled na rámy a usilovně pracovat na kvalitě svého rámu, mohu také obdivovat obrazy jiných a přitom se starat o svůj rám. Mohu být člověkem rámu.

Mohu však i chtít zahlédnout nádherný obraz v nevzhledném rámu neúspěšného a mohu chtít vidět, jaký obraz se ve skutečnosti skrývá v honosném rámu člověka na opačném konci úspěšnosti. Mohu v lidech objevovat obrazy a zároveň umožnit svému Tvůrci realizovat jeho myšlenku na plátně, vypjatém mezi čtyřmi rameny mého rámu.

Mám možnost volby. Zatím.

Jan Vojvodík

Omlouvám se, že jsem použil starší věc, napsanou kdysi "do šuplíku". Mám však zato, že neztratila na aktuálnosti. Jen bych dnes volil jiné formulace. JV

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

Ohlédnutí za 11. partnerskou konferencí 2001 v Ostravě

V našem sboru dlouho očekávaná a dlouho připravovaná událost – 11. partnerská konference 2001 se stala 5.8.2001 minulostí. Dovolte několik konferenčních čísel – konference se zúčastnilo 71 delegátů z partnerských sborů, byli ubytováni ve 26 hostitelských domácnostech, byly realizovány tři celodenní výlety pro 91 účastníků, bylo podáno přes 1200 teplých jídel. Akce takového rozsahu se konala v našem sboru poprvé a nebylo zkušeností, na nichž by organizátoři mohli stavět. Přesto vše nakonec organizačně klaplo a nedošlo k žádným podstatným komplikacím.

S programem konference se sbor mohl seznámit v předchozích číslech Zpravodaje. Díky přízni počasí nebylo nutno využít žádnou nouzovou variantu. Pozvaní řečníci rovněž naplnili očekávání s jejich pozváním spojená a přednesli velmi kvalitní příspěvky, které vhodně navodily obrysy odpoledních diskusí v pracovních skupinách.

Také napjaté očekávání, které tvořilo atmosféru mnoha hostitelských domácností, bylo po prvních dnech vystřídáno úlevnou spokojeností s nenáročností, ohleduplností a vstřícností hostů.

Ptáme-li se, co konference přinesla sboru - snad uspíšenou rekonstrukci sálu, kuchyňky, sociálního zázemí a místnosti v suterénu fary. Rovněž zdravé sebevědomí z úspěšně zvládnuté přípravy a realizace náročné akce. Navíc – nezanedbatelný počet lidí, stojících z nejrůznějších důvodů spíše na okraji sborového společenství, se na realizaci konference podílel, či se jí alespoň účastnil a byl tak vtržen přímo do středu dění. Nemałym přínosem je jistě také určitá medializace našeho společenství a vstoupení do povědomí Ostravanů. Hostitelé v mnoha případech navázali se svými hosty vřelé vztahy, které mají naději se nadále prohlubovat. Může to vést k plošnějším zapojení našeho sboru v partnerských aktivitách a zainteresovaným rodinám přinést radost z přes-hraničního přátelství.

Účastníci konference prožili nezapomenutelných deset dní, navázali četné kontakty, na přednáškách a v diskusích mohli zahlédnout horizonty, které jsou ve všedním životě nedohlednatelné a které mohou motivovat k dalšímu podnětnému promýšlení. Všichni zúčastnění si pořádně oprášili své jazykové znalosti i neznalosti.

Na závěr několik poděkování :

Staršovstvu za moudrost a spolupráci v rozhodování o pomoci organizátorům, zejména v materiální oblasti. Přípravnému a realizačnímu týmu za v nelehkých podmínkách a bez potřebných zkušeností dobře odvedenou práci. Bratru Fonovi za odbornou spolupráci při přípravě konferenčních potřeb a upomínkových předmětů. Středisku Diakonie ČCE v Ostravě za ochotné zapůjčení minibusu. Zastoupení firmy Sharp v Ostravě za bezplatné zapůjčení výkonné kopírovací techniky. Česko-německému fondu budoucnosti za nemalý finanční příspěvek. Sestře Aleně Skotnicové a panu Pivodovi za vedení finančních prostředků konference. Sestře Monice Štreitové-Popelářové za její umělecké vystoupení. Bratru Tomáši Najbrtoví za konferenční kantorství. Hostitelům za vzorné ubytování zahraničních delegátů a všestrannou péči o ně. Hostům za nenáročnost, shovívavost a za radost, kterou v nás zanechali. Všem bezejmenným spolupracovníkům za jejich ochotnou pomoc. Překladatelům za neúnavné odstraňování jazykových bariér. Účastníkům z Ostravy za jejich rozhodnutí zúčastnit se i přes nezanedbatelné finanční náklady. Manželům Grollovým za nakažlivé nadšení při přípravě konference a obětavost při její realizaci.

Na shledanou v roce 2004 v Dessau!

Jan Vojvodík

Letní tábor dorostu a mládeže ČCE Ostrava 2001

V neděli 12.8. nás již od vlakového nádraží Svinov provázelo přívětivé sluníčkové počasí. A tak se naše banda táboraktivých dorostenců, mládežníků, hostů a dětí z nedělní školy vydala na cestu do sympatické chatkové osady (s bazénem) ve Velkých Karlovicích příjemně naladěna a očekávajíc spoustu fajn chvil a zážitků v Božím společenství.

Dny ubíhaly krásně a hodně rychle. Začínaly zpívaným budíčkem v 7.30, pokračovaly snídaní, společným zpěvem a scénkou. Scénky si připravovali vedoucí a mládežníci. Hráli zrovna aktuální příběhy z Bible a často, byť i neúmyslně, donutili diváky k smíchu. Třeba hned při první scénce (Jan Křtítel křtí Ježíše, Lk 3,1-22), která se odehrávala u potoka, se jeden ze zúčastněných nechtěně vykoupal, a to, když ztratil rovnováhu na kamenech po kterých se skákalo na druhý břeh.

Po scénce vždy následoval program ve skupinkách (nejmladší, dorost a mládež), kde se probíraly právě ty příběhy, které jsme před okamžikem zhlédli. Po obědě následovalo odpolední volno, ve kterém jsme mohli hrát volejbal, být na hřišti, hrát stolní tenis, koupat se v bazénu a podnikat další a další aktivity. Potom jsme se nasytili svačinou a hned následovala Velká hra a další soutěže. Ve Velké hře spolu bojovala o co nejlepší výsledky čtyři družstva: Matoušovci, Markovci, Lukášovci a Janovci vedená rádci z řad mládeže. Pak se konala večere, večerní program a po něm už většina běhala se zubními kartáčky, protože v 21.30 bylo na programu uložení do postelí a za půl hodiny poté večerka.

Během tohoto táborového týdne (12. - 18. srpna 2001) jsme zvládli i celodenní výlet do pralesa, vodní pólo, noční hru, olympiádu, táborák, službu v kuchyni a někteří i pár set dřepů...

Tábora se nás zúčastnilo 27 i s hlavním vedoucím a organizátorem Romanem Mazurem. Společně s ním nám „veleli“ Míša Opršalová, Kamil Šimečka a Vladka a Martin Bílkovi z Českého Těšína. Vařily Jana Grollová a Markéta Tardy. Všichni byli super.

Na táboře se mi zase MOC líbilo a ráda bych jela i napřesrok. To už bude popáté.

L. Juřenová

První „skupinka“

Asi před půl rokem jsem oslovila některé sestry z našeho sboru, zda by neměly chuť se pravidelně scházet ke společnému čtení Bible, modlitbám, sdílení se s radostmi i starostmi. Velkou předností takového scházení v neformálním

prostředí (u nás doma) a v omezeném počtu (5-10) je možnost rozvíjení osobních blízkých vztahů. V takovém užším společenství pak můžeme mluvit a sdílet se bez obav z trapnosti nebo kritiky, můžeme se učit společně modlit a nést břemena jedny druhých.

V každodenním shonu a práci je takové scházení hodně povzbuzující a motivující pro náš duchovní růst. A tak tuto zkušenost píší pro povzbuzení těch z vás, kteří by měli chuť začít něco podobného.

Blanka Novotná

Škoda

Jako nadpis je to divné slovo. Ale jiné nás nenapadá k tomu, co máme na srdci: Sólový recital kytaristy skupiny Oboroh Slávka Klecandra 2. 6. 2001 v našem "červeném kostele". Účast byla tak malá (17), že se ostýcháme uveřejnit to tiskem.

V našem velkém, opraveném kostele jsme se s radostí zaposlouchali do zpěvu a hudby poté, co jsme překonali rozpaky nad hrstkou přítomných. Pan Klecandr to vzal statečně, nic to na jeho výkonu neubralo. Hrál a zpíval mnohé písně s duchovním námětem a některé žalmy.

Ale jak praví nadpis: Škoda. Naše.

Spokojené posluchačky, nespokojené členky našeho sboru

Význačnější narozeniny členů sboru

V této rubrice připomínáme jubilea členů sboru. V prvním ročníku Zpravodaje jsme vypisovali všechny narozeniny, abychom tím také prověřili přesnost kartotéky. Teď uvádíme do věku 50 let po 10, pak 55, 60, 65, 70, 75 a každý další rok. Kdo si nepřeje, aby jeho věk byl takto zveřejněn, sdělte to ve farní kanceláři.

PROGRAM NA MĚSÍC ZÁŘÍ 2001

Pravidelná shromáždění

KAŽDÝ TÝDEN:

Bohoslužby - neděle v 8.30 hod. v kostele

Nedělní škola pro děti (od 1 do 14 let) - souběžně s nedělními bohoslužbami. Každou první neděli v měsíci se děti (mimo nejmenších od 1 do 6 let) účastní bohoslužeb.

Konfirmační příprava - čtvrtek v 16 hod.

Zkouška pěveckého sboru - obvykle v neděli po bohoslužbách v 10 hod.

Večer nad Bibli - středa v 17 hod.

Středoškolská mládež - pátek v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici).

Starší mládež - úterý v 18 hod.

OSTATNÍ:

Schůzka dorostu - co dva týdny v sobotu v 10 hod.

Setkání střední generace - obvykle poslední pátek v měsíci v 19.30 hod.

Setkání seniorů - obvykle poslední čtvrtek v měsíci v 17 hod.

Nešpory - obvykle třetí neděli v měsíci v 15 hod.

Schůze staršovstva - obvykle druhou středu v měsíci v 18.15 hod.

Setkání maminek s dětmi - obvykle první úterý v měsíci v 16 hod. (na faře na Karpatské ulici)

Aktuální program

Nedělní bohoslužby (v kostele)

2. 9. - s dětmi - k zahájení školního roku

9. 9. - s večerí Páně

16. 9., 23. 9., 30. 9.

Večery nad Bibli - středa v 17 hod., od 5. 9.

Schůze staršovstva - středa **12. 9.** v 18.15 hod.

Střední generace - pátek **21. 9.** v 19.30 hod.

Schůzky starší mládeže - úterý v 18 hod.

Vyučování konfirmandů - čtvrtek v 16 hod.

*Bratr farář Aleš Wrana je do **13. 9.** na dovolené - schůzky starší mládeže a vyučování konfirmandů začnou až po tomto termínu.*

Nešpory - v minulém období se konaly každý měsíc třetí neděli. Účast členů sboru však bývala poměrně nízká (i když se zvyšovala úměrně zvučnosti jména hosta). Staršovstvo se k tomuto tématu teprve vysloví, ale možná budeme do budoucna nešpory pořádat jen nepravidelně, když se nám podaří zajistit zajímavé hosty.

Z celocírkevních akcí

13. - 19. 10. v Bystřici pod Hostýnem **kurs laiků**

12. - 14. 10. ve Vsetíně **slavnostní shromáždění**
k 220. výročí tolerančního patentu

ADRESA SBORU:

Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava, tel. 069/612 29 43
cce.ostrava@volny.cz www.volny.cz/cce.ostrava

BANKOVNÍ ÚČET:

běžný účet - 1644329359/0800

samostatný účet na opravu kostela byl zrušen a uložená částka převedena na termínovaný vklad, své dary posílejte na **běžný účet** sboru, kde budou vedeny odděleně

ZPRAVODAJ /9

Farního sboru českobratrské církve evangelické v Ostravě,
byl vydán v září 2001